

Den gennemsnitlige Ligningsprocent for Finansaaret 1917—18 er for Købstadkommunerne 7.0 og for Landkommunerne 2.65. Efter de i Udkastet for Købstæderne fastsatte Grænser af 8.5 og 5.5 vil der være 18 Købstæder, i hvilke Tjenestemændene faar Skattegodtgørelse, 11, i hvilke Tjenestemændene faar Afkortning, og 46 Købstæder vil være udenfor Reguleringen. Af Landkommunerne vil, naar Grænserne sættes ved 5.0 og 2.5, 587 have en Ligningsprocent over og 113 en Ligningsprocent under Grænsen og for 459 vil den ligge derimellem. Om der med de her nævnte Grænser vilde opnaas finansiell Balance mellem Godtgørelse og Afkortning, lader sig ikke beregne nøjagtigere, end det fremgaar af den her anførte Fordeling af Kommunerne. Skulde Gennemsnittet for Ligningsprocenterne forandre sig, burde Grænserne ogsaa ændres; hertil sigter Reglen om en ret hurtig Revision af Bestemmelserne herom (jfr. § 07).

Det foran gengivne Lovudkast har i Princippet vundet betydelig Tilslutning indenfor Kommissionen. Naar man ikke desto mindre har ment at burde afstaa fra at stille Forslag vedrørende Regulering af Tjenestemænds kommunale Skat, er det under Indflydelse af, hvad der fra Administrationens Side er fremført angaaende tekniske Vanskeligheder ved Gennemførelse i Praxis af de i Lovudkastet indeholdte Regler. Det er med Beklagelse, at Kommissionen opgiver Forsøget paa at afbøde Ulemper, den fra Sted til Sted stærkt varierende Kommuneskat volder Tjenestemandsstanden — Ulemper som har fundet slaaende Udtryk i Henvendelser til Kommissionen fra Statstjenestemænd i flere Provinsbyer. Kommissionen nærer dog det Haab, at denne Sag senere vil kunne finde en tilfredsstillende Løsning i Forbindelse med Skattelovgivningen, og at den foranstaaende Udredning da muligvis vil kunne være til nogen Nytte.